

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΟ ΚΑΜΙΝΙ

Μικρή εισαγωγή

Η Εκκλησία μας, παιδιά, όπως πολλές φορές έχουμε ξαναπεί, έχει εκατομμύρια μαρτύρων και αγίων που είτε με το παράδειγμά τους είτε με τη ζωή τους την ίδια ομολόγησαν την πίστη τους στον Χριστό και έδειξαν ποια είναι η μοναδική αγάπη της καρδιάς τους!

Τέτοιοι όμως άνθρωποι αγιασμένοι δεν υπήρξαν μόνο στα χρόνια της Καινής Διαθήκης, αλλά και στα χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης. Σήμερα λοιπόν θα ανοίξουμε την Π.Δ. και θα παραδειγματιστούμε από τη ζωή κάποιων νέων ανθρώπων που ήταν έτοιμοι να δώσουν και τη ζωή τους ακόμα για την αγάπη και την λατρεία τους προς τον αληθινό Θεό!

Διήγηση

Πολλά χρόνια προ Χριστού ένας βασιλιάς των Βαβυλωνίων, ο Ναβουχοδονόσορας, πολιορκήσε την πρωτεύουσα των Ιουδαίων, την Ιερουσαλήμ, με πολύ στρατό. Κυριεύσε την πόλη, γκρέμισε τα τείχη και πήρε αιχμαλώτους στην Βαβυλώνα ένα μεγάλο πλήθος Ιουδαίων. Οι αιχμάλωτοι αυτοί Ιουδαίοι, στη Βαβυλώνα που πήγαν, πήραν μαζί τους τα ιερά τους βιβλία, τα οποία έγραφαν τις εντολές του Θεού και τις είχαν μέσα στην καρδιά τους. Σκέπτονταν, ότι και εκεί θα μπορούσαν να πιστεύουν και να αγαπούν τον Θεό και να τον υπηρετούν, ακριβώς όπως και στην πατρίδα τους. Εντούτοις, το να υπακούουν στον αληθινό Θεό δεν ήταν χωρίς κίνδυνο. Διότι οι κάτοικοι της χώρας εκείνης ήταν ειδωλολάτρες και προσκυνούσαν ψεύτικους θεούς. Και να, τι συνέβη κάποτε!

Μεταξύ των αιχμαλώτων ήταν και τρεις χαριτωμένοι νέοι, λίγο μεγαλύτεροι από εσάς. Ονομάζονταν Ανανίας, Αζαρίας και Μισαήλ. Ήταν και οι τρεις πιστοί και αφοσιωμένοι στον Θεό. Τους νέους αυτούς ο βασιλιάς τους είχε πάρει στο παλάτι του, τους σπούδασε και, όταν μεγάλωσαν, τους έδωσε μεγάλα αξιώματα.

Μια μέρα ο βασιλιάς διέταξε και έφτιαξαν ένα άγαλμα που παρουσίαζε τον εαυτό του, δηλαδή μια πολύ μεγάλη ολόχρυση εικόνα, και την τοποθέτησαν σε μια πεδιάδα κοντά στην πρωτεύουσα, σε μέρος ψηλό, ώστε ο καθένας να μπορεί να την δει!

Τότε ο βασιλιάς έστειλε απεσταλμένους σε όλο το βασίλειο και κάλεσε τον λαό του να

συγκεντρωθούν και να προσκυνήσουν την εικόνα του. Πράγματι, λοιπόν, ήρθαν από όλα τα μέρη του βασιλείου του διάφοροι λαοί. Μιλούσαν διάφορες γλώσσες και φορούσαν διαφορετικά ρούχα.

Ανάμεσα στις τόσες χιλιάδες των ανθρώπων που είχαν μαζευτεί μπροστά στην εικόνα του Βασιλέα έβλεπε κανείς στρατηγούς, διοικητές, νομάρχες, ισχυρούς άρχοντες, και μαζί με όλους αυτούς και τους τρεις αυτούς Ισραηλίτες νέους. Όταν επιτέλους μαζεύτηκε όλος ο λαός, τότε ένας στρατιώτης σάλπισε δυνατά με μια σάλπιγγα, ώστε όλοι να προσέξουν και να ακούσουν τη βασιλική διαταγή. Τους είπε λοιπόν:

- Ακούστε όλοι εσείς, που ήρθατε από όλα τα μέρη του βασιλείου, από οποιονδήποτε τόπο ή φυλή κι αν είστε. Όταν θ' αρχίσουν να χτυπούν τα μουσικά όργανα, σάλπιγγες και κιθάρες και ψαλτήρια, θα πέσετε όλοι κάτω και θα προσκυνήσετε τη χρυσή εικόνα, που έστησε ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας. Προσέξτε καλά! Γιατί όποιος δεν πέσει να προσκυνήσει την εικόνα, την ίδια ώρα θα τον πιάσουν και θα τον ρίξουν μέσα στο αναμμένο εκείνο καμίνι, που καίει τόσο φοβερά!

Και πράγματι κάπου εκεί κοντά ήταν αναμμένο ένα καμίνι και έκαιγε τρομερά. Και μόνο να το έβλεπε κανείς, τον έπιανε φόβος.

Όταν οι άνθρωποι άκουσαν τη διαταγή αυτή, φοβήθηκαν πολύ. Διότι ήξεραν ότι ο βασιλιάς δεν αστειεύεται, αλλά θα έκανε αυτά που φοβέριζε! Γι' αυτό, όταν τα όργανα άρχισαν να παίζουν, γονάτισαν όλοι και άρχισαν να προσκυνούν την εικόνα, το είδωλο του βασιλιά.

Αλλά γονάτισαν όλοι; Ήταν δυνατόν να υπήρχε κανείς όρθιος; Κι όμως τρεις άνθρωποι δεν γονάτισαν για να προσκυνήσουν. Φαντάζεστε, ποιοι ήταν οι τρεις αυτοί. Ήταν ο Ανανίας, ο Αζαρίας και ο Μισαήλ. Μόνον αυτοί έμειναν όρθιοι μέσα στο πλήθος του λαού. Δεν θέλησαν να προσκυνήσουν το είδωλο, διότι ήξεραν, ότι μόνο τον αληθινό Θεό πρέπει να προσκυνούμε.

Το αναπάντεχο αυτό γεγονός έτρεξαν αμέσως και το ανέφεραν στον βασιλιά.

— Βασιλιά, του είπαν, πολυχρονεμένος να είσαι! Ερχόμαστε να σου πούμε μια μεγάλη περιφρόνηση και προσβολή που έγινε προς το πρόσωπό σου. Έβγαλες διαταγή να πέσουν όλοι οι λαοί και να προσκυνήσουν την εικόνα σου. Και είπες, ότι όποιος δεν πέσει να προσκυνήσει, θα πρέπει να τον ρίξουμε αμέσως στο αναμμένο καμίνι. Είναι λοιπόν εδώ τρεις νέοι, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδναγώ (έτσι λέγανε στη γλώσσα των Βαβυλωνίων τους τρεις Ισραηλίτες νέους, τον Ανανία, τον Αζαρία και τον Μισαήλ), που δεν θέλουν να προσκυνήσουν την εικόνα σου τη χρυσή.

Τότε ο βασιλιάς θύμωσε πολύ και διέταξε να φέρουν ενώπιόν του τους τρεις νέους. Και τους λέει:

— Αλήθεια, αρνηθήκατε να προσκυνήσετε την εικόνα μου; Εμπρός, ετοιμαστείτε να την προσκυνήσετε τώρα, μόλις χτυπήσουν τα όργανα. Διότι, εάν δεν το κάνετε, χωρίς άλλο θα σας ρίξω στο αναμμένο καμίνι. Και δεν ξέρω ποιος Θεός θα είναι εκείνος που θα σας γλυτώσει από τα χέρια μου.

Εκείνοι όμως, χωρίς να φοβηθούν, έδωσαν και οι τρεις μία γενναία απάντηση:

— Εμείς, βασιλιά, πιστεύουμε στο Θεό τον αληθινό και μόνον Αυτόν προσκυνούμε. Και Αυτός έχει τη δύναμη να μας σώσει από τη φωτιά και από τα χέρια σου. Αλλά, και αν δεν θελήσει να μας σώσει, μάθε καλά ότι δεν προσκυνούμε τους θεούς σου, ούτε τη χρυσή εικόνα που έστησες.

Ο Ναβουχοδονόσορας, άμα άκουσε τα λόγια αυτά, έγινε θηρίο από την οργή! Θύμωσε τόσο πολύ, ώστε άλλαξε εντελώς η όψη του. Αμέσως διατάζει τους υπηρέτες του να κάψουν εφτά φορές περισσότερο το καμίνι, να δέσουν τους τρεις νέους χέρια και πόδια και να τους ρίξουν δεμένους μέσα στη φωτιά.

Έτσι και έγινε. Οι τρεις Παίδες τώρα ρίχνονται στη φωτιά. Οι φλόγες ανέβαιναν ολόκληρα μέτρα επάνω από το καμίνι. Ο βασιλιάς με τους υπασπιστές του και τους άρχοντες, μακριά λίγο απ' το καμίνι, παρακολουθούσαν με περιέργεια.

Ξαφνικά, άκουσαν όλοι κάτι σαν μουσική αρμονική —σαν ψαλμωδία— να βγαίνει από το καμίνι. Μπα! Τι να 'ναι αυτό; Πλησιάζουν προς το καμίνι, αλλά η μουσική αρμονία όλο και ζωήρευε. Έρχονται τότε κοντά και τι να δουν! Οι τρεις Παίδες δεν είχαν πάθει τίποτε απολύτως! Όρθιοι μέσα στο καμίνι έψαλλαν ύμνους στον Θεό. Η φωτιά δεν έκαψε τίποτε άλλο, παρά μόνο το σχοινί, με το οποίο τους είχαν δέσει. Αλλά και κάτι άλλο ανεξήγητο έβλεπε ο βασιλιάς. Έβλεπε μέσα στο καμίνι τέσσερις νέους αντί για τρεις. Ο τέταρτος ήταν πολύ λαμπρός και άστραφτε σαν άγγελος. Και πράγματι άγγελος ήταν! Ο Θεός για να βραβεύσει την ακλόνητη πίστη των τριών αυτών παιδιών, έστειλε άγγελο ο οποίος έδωσε έξω απ' το καμίνι τη φλόγα και μετέτρεψε το καμίνι σε δροσερό τόπο. Γι' αυτό και οι τρεις Παίδες χαρούμενοι έψαλλαν μέσα στο καμίνι και δοξολογούσαν τον Θεό!

Όταν ο βασιλιάς είδε το μεγάλο αυτό θαύμα, διέταξε να φωνάξουν τους τρεις νέους να βγουν έξω. Εκείνοι βγήκαν αμέσως. Έτρεξαν τότε και τους περικύκλωσαν όλοι οι μεγάλοι νομάρχες και οι στρατηγοί του βασιλιά. Όλοι έμειναν εκστατικοί, διότι έβλεπαν ότι οι τρεις νέοι δεν είχαν πάθει τίποτε απολύτως. Ο βασιλιάς γυρίζει τότε και λέει:

— Ευλογημένος και δοξασμένος να είναι ο Θεός τον Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδεναγώ. Αυτός έστειλε τον Άγγελό του και έσωσε τους δούλους του που πιστεύουν σε Αυτόν.

Και τότε, παιδιά, έκανε κάτι πολύ σπουδαίο! Έστειλε αμέσως διαταγή σ' όλο το βασίλειό

του και διέταξε να μην τολμήσει κανείς στο εξής να είναι εναντίον του Θεού στον οποίο πιστεύουν οι τρεις Παίδες, αλλιώς θα τιμωρείται πολύ αυστηρά. Διότι δεν υπάρχει άλλος Θεός που να μπορεί να σώζει τους ανθρώπους, όπως έσωσε αυτούς ο Θεός τους.

Συζήτηση:

- Τι σας έκανε, παιδιά, εντύπωση από τη διήγηση αυτή της Π. Διαθήκης;

Η τόλμη, το θάρρος, η αγάπη στον αληθινό Θεό των τριών αυτών νέων!

- Πώς μπόρεσαν αυτοί οι ευλογημένοι νέοι και κράτησαν την αληθινή πίστη τους, την πίστη των πατέρων τους;

Είπαμε στην αρχή ότι καθώς έφευγαν αιχμάλωτοι για την Βαβυλώνα, πήραν μαζί τους και τα βιβλία με τον λόγο του Θεού. Δεν ξέχασαν δηλαδή εκεί που πήγαν την αληθινή τους πίστη. Δεν ξέχασαν τις ιερές τους παραδόσεις!

Παρότι βρέθηκαν μεταξύ ειδωλολατρών και απίστων, αυτοί συνέχισαν να ζουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού!

- Όμως, τι έπαθε ο υπόλοιπος λαός; Σε ποια αμαρτία έπεσε;

Πολύ σωστά! Ξέχασαν από φόβο, από δειλία, από ντροπή κλπ. την πίστη τους, την πίστη των πατέρων τους και έπεσαν στην ειδωλολατρία!

Αγάπησαν δηλαδή πάνω από τον Θεό τα υλικά πράγματα, τις απολαύσεις που ζητούσε το σώμα τους, την ίδια την αμαρτία. Αγάπησαν και λάτρεψαν το είδωλο του βασιλιά, ο οποίος βέβαια δεν θα μπορούσε να τους βοηθήσει σε τίποτα, σε σχέση με τον Παντοδύναμο Θεό!

- Υπάρχει σήμερα ο κίνδυνος να πέσουμε εμείς στην αμαρτία που έπεσαν εκείνοι;

Και βέβαια υπάρχει αυτός ο κίνδυνος.

- Να ξεχάσουμε την αγάπη μας στον αληθινό Θεό και να θυμόμαστε μόνο τις φτηνές και επίγειες αγάπες!
- Να ξεχάσουμε τον εκκλησιασμό της Κυριακής και την λατρεία προς τον Θεό μας, τον Κύριο Ιησού Χριστό και λατρεύουμε μια αθλητική ομάδα ή έναν ποδοσφαιριστή.
- Να ξεχάσουμε την αγάπη στον Θεό και την Παναγία μητέρα Του, και να κάνουμε Θεό μας έναν διάσημο ίσως άνθρωπο. Να φτάσουμε να τον αποκαλούμε «θεό» για τις ικανότητές του!

- Να ξεχάσουμε την ευλογημένη συγκέντρωση του Κατηχητικού μας, για πράγματα ασήμαντα. Π.χ. για να παίξουμε μόνοι μας στο σπίτι play station, ή για να δούμε τηλεόραση.
- Να ξεχάσουμε την μεγάλη μας αγάπη και λατρεία προς τον Δημιουργό μας και να λατρεύουμε το χρήμα και τον πλούτο! Κι όταν μεγαλώσουμε να μην σκεφτόμαστε τίποτε άλλο από το πώς θα πλουτίσουμε. Να κάνουμε θεό μας το χρήμα και την ύλη.

- Πώς θα μιμηθούμε τους τρεις Παίδες στην αγάπη τους προς τον Θεό;

Η Αγάπη μας και η Λατρεία μας να είναι μόνο προς τον αληθινό Θεό! Καθήκον μας, να προσέχουμε πάντοτε τις παγίδες που στήνει ο διάβολος και να μένουμε για πάντα ενωμένοι με τον αγαπημένο μας Ιησού Χριστό. Η αγάπη της καρδιάς μας και η λατρεία μας να απευθύνεται μόνο προς τον αληθινό Θεό μας.

Σήμερα λοιπόν το σύνθημά μας ποιο λέτε ότι πρέπει να είναι;

Σύνθημα: Η Αγάπη μου και η Λατρεία μου μόνο προς τον αληθινό Θεό!